

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XLVI. De imaginatione S. VVicterpi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

domi, forisq̄ue sociatus, & apud eam protinus, tanquā
in spiritu pr̄uisus, inuenit gratiam: perrexit autē pr̄-
ter voluntatem meam: quoniam separationis consili-
um capessebam, Nimis enim grauatus eram Ratispo-
nensium Clericorum infestationibus, qui me, velut au-
ctorem molestiarum suarum, odio habebant, & pro-
pter irreprehensibilem^a eius vitam, & linguam veridi-
cam. Vix ergò, & tardè solitariam adeptus Herluca cō-
uentionem, rogauit eam, quatinus diuinam mihi pre-
cibus suis perquireret voluntatem. At illa vigilantius
orans, subito vidit sibi approximare Beatum Laurenti-
um comitante B. Wisterpo, audiuitq̄ue dicentem: *ad-
huc nolo te discessionis consilium dare*. Hoc autem dixit
se B. Laurentium latuit me vsq; ad quartum decimum
annum.

*Paulus multa
passus est quod
schismaticis
Henricis quar-
to & quinto
Regibus, seu
tertio & quar-
to Imp. adha-
rere nollet.
a Videtur hac
Socula delen-
da.*

XLIV. Tunc enim & pr̄dictæ societatis biga quin-
ti Heinrici persecutione Ratispona depulsa, & Herluca
sceleratorum rusticorum furoribus ab Hepratico de-
cussa,^b conuenit in Beronica; egoq̄ue retractans, quod
firmiter mihi dissuasisset pr̄notatam disiunctionem,
& nullam reddidisset rationem, supplicauit ei, vsque ad
pr̄dictæ visionis expressionem: sponte verò sua nar-
rauit, quod subiungo.

*Pellitur Pau-
lus cum Geb-
hardo suo Ra-
tisbona.
b conuenimus.*

XLV. Dum fortè oraret pro quodam familiari suo
in aduersitatibus posito, quo citius eum DEVS cle-
mēter eriperet ex hoc mundo, apparens ei Beatus Lau-
rentius subintulit: *Oportet eum prius maiorapati.*

XLVI. Insequenti die rursus oranti, apparuit sæpe
dictus Wisterpus Episcopus, & velut exponens, quod
pr̄die dixerat B. Laurentius, pr̄signati hominis repre-
sentauit imaginem talia patientem, qualia & leguntur
de Iacobo Interciso, & referuntur de^c Theodomaro lu-
uau-

*c De hoc in Vi-
ta Greg. VII.*

uauienti Episcopo, quorum videlicet vterque membratim casus fuisse memoratur: ille, temporibus antiquis; iste, modernis.

XLVII. Nunc stylus noster singulariter vertendus est ad Beatum VVicterpum, si forte compensare possim aliquam negligentiam maiorum. Nam à diebus S. Magni Confessoris, quem idem Præsul apud Eptaticum primitus vidit caelesti lumine coronatum, & paulò post ibidem gratulabundus ordinauit presbyterum, nullatenus eius mentionem vel audiendo, vel legendo suscepimus, vsque ad tempora sanctæ Herlucae, excepta duntaxat translatione, quam senes, qui viderant ipsi Herlucae sic referre solebant.

XLVIII. Henricus Augustensis Episcopus, indicens triduanum ieiunium, cōgregauit maximam multitudinem Clericorum, monachorum, & laicorum: & veniens Eptaticum cum crucibus, reliquiisque Sanctorum, aperuit Beati Pontificis sepulchrum, sed non inuento corpore, contristatus est valdè. Tandem percunctatione habita, repertus est, qui diceret, se suspicari furtiuè sublatum fuisse à quodam presbytero malæ conscientiae, propter offensam tantæ sanctitatis contremiscente, retroque altare S. Laurentij collocatum esse: eo quòd ipse puerulus patrem suum villicum, & eundem presbyterum nocte quadam secutus fuisset, ac tale quid molitos audisset.

XLIX. Verùm cum per hanc indaginem prænominatus Antistes antiquum prædecessorem suum lætissimus inuenisset, & versus Augustam ducere cœpisset, tanto pondere fixus est repente, vt penitus moueri nequiuerit à tanta, quæ aderat, multitudine. Nolebat enim antiquam familiam suam corporalis præsentiae
sola-